

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1926 kl. 9 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111 angående anslag till riksförsäkringsanstalten m. m. jämte i ärendet väckta motioner.

I den till riksdagen den 7 januari 1926 avlåtna statsverkspropositionen hade Kungl. Maj:t, i avbidan på särskilda framställningar i vederbörande ämnen, under nedan omförmälda punkter av femte huvudtiteln föreslagit riksdagen

under punkten 3: att i riksstaten beräkna det ordinarie förslagsanslaget till riksförsäkringsanstalten till 121,600 kronor;

under punkten 5: att för upprätthållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet m. m., utöver ordinarie anslag, för budgetåret 1926—1927 beräkna ett extra förslagsanslag av 655,500 kronor;

under punkten 6: att i riksstaten beräkna det ordinarie förslagsanslaget till kostnader enligt 19 och 37 §§ i lagen om försäkring för olycksfall i arbete till oförändrat belopp 100,000 kronor;

under punkten 7: att till riksförsäkringsanstaltens dödsfallersättningar i anledning av livförsäkring i samband med lån ur statens egnahemslånefond m. m. för budgetåret 1926—1927 beräkna ett extra förslagsanslag av 8,500 kronor;

under punkten 8: att i riksstaten till statens bidrag till fiskares försäkring m. m. beräkna ett ordinarie förslagsanslag av 49,000 kronor;

under punkten 9: att i riksstaten beräkna det ordinarie förslagsanslaget till försäkringsrådet till oförändrat belopp 83,600 kronor; samt

under punkten 10: att för upprätthållande av försäkringsrådets verksamhet beräkna ett extra förslagsanslag av 44,700 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en till riksdagen den 25 februari 1926 avlåten proposition nr 111, som hänvisats till andra särskilda utskottet, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att under femte huvudtiteln, avdelningen sociala verk och inrättningar,

dels nedsätta det ordinarie förslagsanslaget till riksförsäkringsanstalten, nu 243,200 kronor, med 121,600 kronor till 121,600 kronor;

dels för upprätthållande av riks försäkringsanstaltens verksamhet m. m., utöver det ordinarie anslaget, för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra förslagsanslag av 655,500 kronor;

dels, med uteslutande av det ordinarie förslagsanslaget till kostnader enligt 19 och 37 §§ i lagen om försäkring för olycksfall i arbete, under rubriken kostnader enligt 19 och 37 §§ i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete m. m. uppföra ett ordinarie förslagsanslag av 100,000 kronor;

dels till riks försäkringsanstaltens dödsfallersättningar i anledning av livförsäkring i samband med lån ur statens egnahemslånefond för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra förslagsanslag av 5,000 kronor;

dels höja det ordinarie förslagsanslaget till statens bidrag till fiskares försäkring, nu 35,000 kronor, med 5,000 kronor till 40,000 kronor;

dels uppföra det ordinarie förslagsanslaget till försäkringsrådet med 83,600 kronor;

dels ock till upprätthållande av försäkringsrådets verksamhet, utöver det ordinarie anslaget, för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra förslagsanslag av 44,700 kronor.

I samband med nämnda proposition har utskottet till behandling förehaft de med anledning av densamma väckta, likalydande motionerna I: 297 av herr *von Koch* m. fl. och II: 425 av herr *Bäckström* m. fl., vari motionärerna — under förutsättning att riksdagen i enlighet med av dem i särskilda motioner framställt yrkande avslope Kungl. Maj:ts i proposition nr 109 framlagda förslag till lag om riks försäkringsanstalten — hemställt att riksdagen måtte vidtaga därav betingade ändringar i Kungl. Maj:ts uti propositionen nr 111 innefattade förslag om anslag till riks försäkringsanstalten m. m.

Förevarande proposition nr 111 har föranletts av det med propositionen nr 109 framlagda förslaget till omorganisation av den sociala olycksfallsförsäkringen, enligt vilket förslag denna försäkring skulle från och med den 1 januari 1927 omhänderhavas av en under friare former arbetande centralanstalt, benämnd riks försäkringsanstalten. Från samma tidpunkt skulle den nuvarande riks försäkringsanstaltens verksamhet upphöra. I anslutning härtill avse de i propositionen nr 111 föreslagna anslagen till den nuvarande riks försäkringsanstalten endast tiden 1 juli—31 december 1926. Sedan emellertid riksdagen avslagit propositionen nr 109 i vad densamma avsåg en omorganisation av den sociala olycksfallsförsäkringen, kommer riks försäkringsanstaltens verksamhet att fortgå även efter innevarande års utgång, till följd varav frågan om anslag för uppehållande av riks försäkringsanstaltens verksamhet under hela budgetåret 1926—1927 torde upptagas till riksdagens prövning.

Enligt ovannämnda Kungl. Maj:ts förslag till omorganisation av den sociala olycksfallsförsäkringen förutsattes, med hänsyn till de ökade krav som den nya organisationen kunde väntas medföra för försäkringsrådet, en utökning av rådets arbetskrafter och därmed motsvarande ökning av anslaget till uppehållande av rådets verksamhet på sätt som närmare framgår av propositionen nr 111. Då emellertid, såsom ovan framhållits, den föreslagna orga-

nisationen icke vunnit riksdagen bifall torde även förevarande anslag böra beräknas med hänsyn härtill.

Den gällande ordinarie staten för riks-försäkringsanstalten är av följande lydelse:

Riks-
försäkrings-
anstalten.
Ordinarie
anslag.

Stat.

avlöning till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag . .	231,500:—
vikariatsersättningar, förslagsanslag	6,700:—
arvode till en överläkare	5,000:—
Summa kronor	243,200:—

I enlighet med vad i propositionen anförts kräves vid bibehållande av nuvarande organisation icke någon ändring i förevarande stat.

För upprätthållande av riks-försäkringsanstaltens verksamhet har för budgetåret 1925—1926 anvisats ett extra förslagsanslag av 1,346,500 kronor. Motsvarande anslag utgjorde för budgetåret 1924—1925 1,318,500 kronor. Den ökning av ifrågavarande anslag, som ägt rum för innevarande budgetår i förhållande till budgetåret 1924—1925, har i huvudsak föranletts av ordnandet av kvinnliga befattningshavares avlöningsförhållanden.

Upprätthållande av riks-
försäkrings-
anstaltens
verksamhet
m. m.

Utöver det extra anslaget till upprätthållande av anstaltens verksamhet utgår under budgetåret 1925—1926 av olycksfallsförsäkringsfondens medel ett belopp av 18,500 kronor till gäldande av omkostnader för förvaltningen av anstaltens fonder. I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag har nämligen 1924 års riksdag i samband med viss ändring i 16 § av lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete medgivit, att kostnaden för förvaltningen av den i 19 § av nyssnämnda lag omförmälda fond finge från och med den 1 juli 1924 bestridas av fondens medel på det sätt, att av nämnda medel till statsverket erlades ett belopp av tillsvidare 18,500 kronor för budgetår.

För användningen av det för budgetåret 1925—1926 anvisade extra förslagsanslaget för upprätthållande av anstaltens verksamhet har Kungl. Maj:ten genom brev den 26 juni 1925 fastställt följande stat (för jämförelse angivas inom parentes de belopp, som voro upptagna i staten för budgetåret 1924—1925):

avlöningar och vikariatsersättningar till icke-ordinarie befattningshavare, ersättningar till sakkunniga, personliga lönetillägg m. m., högst	kronor	(825,000:—)	860,000:—
hyra, kostnad för uppvärmning, belysning och städning, resekostnads- och traktementsersättningar, rättegångskostnader, tryckningskostnader samt kostnader för prenumeration å tidningar och tidskrifter, inköp av böcker, anskaffande och underhåll av inventarier, för skrivmaterialier, telefoner och telegram, vakt-hållning nattetid inom ämbetsverkets lokaler, annonsering m. m., förslagsvis	»	(222,000:—)	220,000:—

kostnad för ortsombuden samt andra dylika kostnader, förslagsvis	kronor	(270,000: —)	265,000: —
kostnad för läkarundersökning och anskaffande av läkarbetyg, då sådant ej skall av arbetsgivare eller av annat anslag bekostas, samt andra dylika kostnader, förslagsvis	»	(1,500: —)	1,500: —
omkostnader för förvaltningen av riks-försäkringsanstaltens fonder (däri inberäknat avlöning till en icke-ordinarie befattningshavare i 21 lönegraden, avdelning B, i löneplanen och ett extra ordinarie skrivbiträde ävensom arvoden och ersättning till särskilda ledamöter och rådgivare, jämte suppleanter, vid behandling inom anstalten av frågor rörande fondförvaltningen). förslagsvis	kronor	(18,500: —)	18,500: —
<hr/>			
Summa kronor		(1,337,000: —)	1,365,000: —

Genom beslut den 20 juni 1924 har Kungl. Maj:t — i överensstämmelse med riksdagens förberörda beslut beträffande kostnaderna för riks-försäkringsanstaltens fondförvaltning — förordnat, att av den i 19 § av lagen om försäkring för olycksfall i arbete omförmälda fonds medel skulle från och med budgetåret 1924—1925 efter ingången av juli månad för varje budgetår till anstalten utbetalas ett belopp av tills vidare 18,500 kronor såsom ersättning till statsverket för anstaltens bestyr med förvaltningen av nämnda fond.

Beträffande den beräkning av extra anslag för upprätthållande av riks-försäkringsanstaltens verksamhet under budgetåret 1926—1927, som av anstalten angivits, hänvisas till propositionen nr 111 sid. 5—8. Enligt grunderna för dessa beräkningar skulle de i extra staten för riks-försäkringsanstalten ingående posterna för budgetåret 1926—1927 uppgå till följande belopp.

avlöningar och vikariatsersättningar till icke-ordinarie befattningshavare, ersättningar till sakkunniga, personliga lönetillägg m. m., förslagsvis	kronor	860,000: —
hyra, kostnad för uppvärmning, belysning och städning, resekostnads- och traktamentsersättningar, rättegångskostnader, tryckningskostnader samt kostnader för prenumeration å tidningar och tidskrifter, inköp av böcker, anskaffande och underhåll av inventarier, för skrivmaterialier, telefoner och telegram, vakthållning nattetid inom ämbetsverkets lokaler, annonsering m. m., förslagsvis	»	220,000: —
kostnad för ortsombuden samt andra dylika kostnader, förslagsvis	»	265,000: —
kostnad för läkarundersökning och anskaffande av läkarbetyg, då sådant ej skall av arbetsgivare eller av annat anslag bekostas, samt andra dylika kostnader, förslagsvis	»	1,000: —
omkostnader för förvaltningen av riks-försäkringsanstaltens fonder (däri inberäknat avlöning till en icke-ordinarie befattningshavare i 21 lönegraden, avdelning B, i löneplanen och ett extra ordinarie skrivbiträde även-		

som arvoden och ersättning till särskilda ledamöter och rådgivare, jämte suppleanter, vid behandling inom anstalten av frågor rörande fondförvaltningen), förslagsvis . . . . . kronor 18,500:—
Summa kronor 1,364,500:—

I enlighet med förenämnda den 20 juni 1924 meddelade föreskrift skola omkostnaderna för förvaltningen av riks försäkringsanstaltens fonder till ett belopp av 18,500 kronor för budgetår räknat bestridas av olycksfallsförsäkringsfondens medel. På grund härav skulle enligt anstaltens förslag såsom extra anslag för upprätthållande av anstaltens verksamhet under budgetåret 1926—1927 erfordras 1,346,000 kronor.

Såsom grundval för den beräkning av det extra anslaget för sista halvåret 1926, som i propositionen genomförts, godtager departementschefen riks försäkringsanstaltens förslag till beräkning av posterna inom den extra staten.

Förslagsanslaget för bestridande av kostnader enligt 19 och 37 §§ i lagen om försäkring för olycksfall i arbete avser *dels* medel, som skola av statsverket förskjutas i anledning av arbetsgivares försumlighet att på föreskrivet sätt erlägga honom påförda försäkringsavgifter, *dels ock* medel för statsverkets ersättande av den förlust, som uppkommer för riks försäkringsanstalten därigenom, att av riks försäkringsanstalten i arbetsgivares ställe utgivna sjukpennin-
gar och läkarvårdskostnader på grund av arbetsgivares obestånd icke kunnat utfås.

Kostnader enligt 19 och 37 §§ i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete m. m.

Enligt bestämmelserna i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skola vederbörande länsstyrelser efter avslutandet av den allmänna kronouppbördens låta till riks försäkringsanstalten från ifrågavarande anslag utanordna sammanlagda beloppet av de försäkringsavgifter för s. k. mindre arbetsgivare, d. v. s. arbetsgivare med i regel högst fyra arbetare, vilka avgifter icke influtit under uppbörden. Beträffande övriga arbetsgivare hava länsstyrelserna att, sedan riks försäkringsanstalten särskilt för varje län uppgjort förteckningar över de avgifter, vilka icke blivit i föreskriven ordning erlagda, samt överlämnat desamma till länsstyrelserna, låta från anslaget i fråga till riks försäkringsanstalten utanordna sammanlagda beloppet av sistnämnda avgifter. Samtliga av länsstyrelserna förskjutna belopp skola sedan indrivas i den ordning, som för resterande kronoutskylder är stadgad, och vid indrivningen inflytande belopp tillgodoföras sedermera samma anslag (kungörelse den 31 mars 1922, nr 132).

Förevarande anslag, som för vartdera av budgetåren 1923—1924 och 1924—1925 uppförts med 150,000 kronor, utgår under innevarande budgetår med 100,000 kronor.

I en den 1 september 1925 dagtecknad promemoria har riks försäkringsanstalten föreslagit, att anslaget för budgetåret 1926—1927 måtte upptagas till oförändrat belopp 100,000 kronor.

Departementschefen erinrar om att utgifterna från anslaget för budgetåret

1924—1925 uppgått till 101,208 kronor och framhåller att, under förutsättning att gällande lagstiftning bibehålles oförändrad, anledning icke föreligger att upptaga anslaget till annat belopp än för närvarande eller 100,000 kronor.

Riks-
försäkrings-
anstaltens
dödsfalls-
ersättningar
i anledning av
livförsäkring i
samband med
lån ur statens
egnahems-
länefond.

Det extra förslagsanslaget till bestridande av riks-försäkringsanstaltens dödsfallersättningar i anledning av livförsäkring i samband med lån ur statens egnahemslänefond var i riksstaten för budgetåret 1923—1924 upptaget till 20,000 kronor. För budgetåret 1924—1925 begränsades anslaget med hänsyn till den låga belastningen för år 1922 till 10,000 kronor, och för budgetåret 1925—1926 har anslaget i betraktande av att det för budgetåret 1923—1924 beviljade anslaget icke belastats med några utgifter ytterligare nedsatts till 5,000 kronor. Ej heller det för budgetåret 1924—1925 beviljade anslaget har belastats med några utgifter.

I skrivelse den 31 augusti 1925 har riks-försäkringsanstalten framhållit, att anslaget i fråga i riksstaten uppförts för att sätta anstalten i tillfälle att jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 30 juni 1920 (nr 509) angående särskilda villkor och bestämmelser för livförsäkring å personer, som erhålla lån ur statens egnahemslänefond, utbetala dödsfallersättningar, innan de premier influtit, som enligt beräkningar skola täcka dödsfallersättningarna. På grund härav har riks-försäkringsanstalten ansett att ifrågavarande anslag bör för budgetåret 1926—1927 beräknas till samma belopp som för närvarande eller 5,000 kronor, vilket även förordas av departementschefen.

Statens bidrag
till fiskares
försäkring.

Det ordinarie förslagsanslaget för bestridande av statens bidrag för fiskares försäkring är avsett att fylla den brist, som må uppkomma på grund av riks-försäkringsanstaltens försäkringsrörelse jämlikt bestämmelserna i förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall med däri genom förordning den 31 mars 1922 (nr 131) gjorda ändringar. Enligt dessa författningar erlägger den försäkrade en avgift av 10 kronor, 8 kronor och 6 kronor (tidigare kronor 14:50, 11:25 och 8:—) vid en antagen årlig arbetsförtjänst av respektive 1,200, 900 och 600 kronor, och staten betalar det belopp som eventuellt ytterligare erfordras för täckande av den risk, som försäkringen avser, bortsett från förvaltningskostnaderna. Härvid har den försäkrades avgift beräknats motsvara ungefär hälften av hela den beräknade premien och statens bidrag den andra hälften.

Förslagsanslaget för bestridande av statens bidrag till fiskares försäkring har i riksstaten för vardera av budgetåren 1923—1924 och 1924—1925 upptagits med 15,000 kronor. På grund av ökning av antalet försäkrade och den därav följande stegringen i utgifterna från anslaget har detta för budgetåret 1925—1926 bestämts till 35,000 kronor.

I en den 1 september 1925 avgiven promemoria har riks-försäkringsanstalten framhållit att utgifterna för ifrågavarande försäkring för år 1922 uppgått till 31,722 kronor, under det att bristen, som täckts av statsmedel, uppgått till 29,005 kronor. Motsvarande siffror för år 1923 vore respektive 33,939 kronor och 39,515 kronor samt för år 1924 respektive 38,069 kronor och 68,558

kronor. Antalet försäkrade fiskare hade under de senare åren oavslått ökat. Detta antal utgjorde sålunda:

år 1922	2,822
» 1923	3,464
» 1924	3,860.

Med hänsyn till det sålunda anförda och då statens bidrag beräknades skola motsvara ungefär hälften av hela den beräknade premien, har anstalten föreslagit att ifrågavarande anslag måtte i riksstaten för budgetåret 1926—1927 uppföras med 40,000 kronor.

Av departementschefens yttrande rörande nu ifrågavarande anslag framgår, att detsamma kommer att bli oberoende av den sociala olycksfallsförsäkringsorganisation. Då enligt departementschefens uppfattning anledning icke föreligger till erinran mot riksförsäkringsanstaltens beräkning av anslagsbehovet tillstyrker han ett anslag av 40,000 kronor för budgetåret 1926—1927.

Det ordinarie anslaget till försäkringsrådet utgår för närvarande med 83,600 kronor och föreslås av departementschefen bära i riksstaten för nästkommande budgetår uppföras med oförändrat belopp.

Försäkringsrådet.
Ordinarie
anslag.

För budgetåret 1925—1926 har riksdagen anvisat ett extra förslagsanslag av 26,000 kronor för upprätthållande av försäkringsrådets verksamhet.

Upprätthållande av
försäkrings-
rådets verk-
samhet.

Genom beslut den 26 juni 1925 har Kungl. Maj:t därefter fastställt följande stat för anslagets användning.

avlöningar och vikariatsersättningar åt icke-ordinarie befattningshavare, högst	kronor 8,800: —
ersättning åt sakkunniga, arvode åt suppleant för ledamot i försäkringsrådet, vilken representerar arbetsgivarna eller arbetarna, samt resekostnads- och traktamentsersättningar m. m., förslagsvis	» 9,500: —
kostnad för uppvärmning, belysning och städning, tryckningskostnader samt kostnader för prenumeration å tidskrifter, för inköp av böcker, för anskaffning och underhåll av inventarier m. m., förslagsvis	» 7,700: —
Summa	kronor 26,000: —

I skrivelse den 28 augusti 1925 har försäkringsrådet framlagt förslag till beräkning av anslag till förevarande ändamål beträffande budgetåret 1926—1927. Rådet har därvid vid behandling av anslagsposten till avlöningar och vikariatsersättningar åt icke-ordinarie befattningshavare till en början erinrat, huru efter därom av rådet i skrivelse den 29 augusti 1924 gjord framställning av statsmakterna beretts möjlighet för rådet att erhålla förstärkning i arbetskrafterna. För närvarande vore sålunda sekreteraren hos rådet förordnad såsom tillfällig ledamot och två halvtidsamanuenser hade anställts.

Efter meddelande att arbetet inom rådet vore uppdelat på två avdelningar lämnar rådet följande redogörelse beträffande omfattningen av rådets arbetsbörda.

Antalet inkomna ärenden, som under år 1923 utgjorde 2,001 — därav besvärsmål 1,595, ansökningar om utbyte av livränta mot ett kapital för en gång 316 samt för granskning infordrade ärenden 90 — hade under år 1924 uppgått till 2,292, därav besvärsmål 1,948, ansökningar om utbyte 269 och infordrade ärenden 75. Första halvåret 1925 hade antalet nya ärenden utgjort 1,505 (mot 1,117 första halvåret 1924), därav bevärsmål 1,278 (948), ansökningar om utbyte 141 (131) och infordrade ärenden 86 (38). Antalet oavgjorda besvärsmål och ansökningsärenden, som den 30 juni 1924 utgjort 1,122, hade den 30 juni 1925 nedgått till 633. Arbetet hade under det gångna budgetåret inriktats på att söka hålla balansen nere. Någon granskning av försäkringsinrättningarnas beslut hade på grund därav ej kunnat äga rum annat än i obetydlig omfattning; och tid hade icke blivit övrig för erforderliga och önskvärda mera allmänna utredningar.

Med hänsyn till den ökning av ärendenas antal, som på senare tiden ägt rum och som syntes bliva bestående, har försäkringsrådet förklarat det vara nödvändigt att erhålla någon ytterligare förstärkning av personalen för att rådet skulle kunna medhinna behandlingen av besvär- och ansökningsärenden samt ärenden av mera allmän beskaffenhet, remisser m. m. ävensom någon granskning av försäkringsinrättningarnas beslut. Då emellertid frågan om försäkringsrådets eller överinstansens i den sociala olycksfallsförsäkringen framtida gestaltning alltjämt vore svävande, hade rådet i fråga om arbetskrafternas ökning ansett sig böra begära det minsta möjliga. Rådet har därför föreslagit, att anslagsposten till avlöningar och vikariatsersättningar åt icke-ordinarie befattningshavare måtte ökas dels med ett belopp, motsvarande halva avlöningen till en andre amanuens av sextonde lönegraden eller omkring 2,050 kronor, dels med 1,716 kronor till ett extra ordinarie biträde i lägsta lönegraden, i vilket fall det nu i förevarande post inräknade beloppet för tillfälligt skrivbiträde skulle bortfalla. Med inräknande av erforderligt belopp för avlöningsförhöjning åt icke-ordinarie befattningshavare samt för vikariatsersättning för dylik befattningshavare m. m. finner rådet, att ett belopp av sammanlagt omkring 12,300 kronor bör beräknas för denna post mot 8,800 kronor för nu löpande budgetår. Försäkringsrådet förklarar sig vid denna beräkning hava förutsatt, att ordinarie sekreteraren komme att såsom hittills förordnas såsom tillfällig ledamot och att såsom nu även vore fallet avlöningen till den vikarierande sekreteraren finge utgå från det ordinarie förslagsanslaget till försäkringsrådet.

Till ersättning åt sakkunniga, arvode åt suppleant för ledamot i försäkringsrådet, vilken representerar arbetsgivarna eller arbetarna, samt resekostnads- och traktamentsersättningar m. m. är såsom förut angivits för budgetåret 1925—1926 anvisat ett belopp av förslagsvis 9,500 kronor. Försäkringsrådet har meddelat, att under budgetåret 1924—1925 utgifterna från denna post uppgått till kronor 9,458:10, därav ersättning till sakkunniga kronor 9,315 och resekostnadsersättning kronor 143:10. Efter erinran att rådet i sin förutnämnda skrivelse den 29 augusti 1924 betonat vikten av att äga tillgång till sakkunnigt biträde, särskilt på läkarvetenskapens område, har rådet framhållit, att det redan med hänsyn till ökningen av antalet besvärsmål vore

nödvändigt att erhålla en höjning av till ersättning åt sakkunniga disponibelt belopp. Under förutsättning att rådet fortfarande kunde erhålla sakkunnigt medicinskt biträde för flertalet fall på samma för rådet förmånliga villkor som för närvarande samt att antalet besvärsmål icke i någon större grad ökades, hölle rådet före att en förhöjning av anslagsposten, för så vitt anginge ersättning till sakkunnigt biträde, kunde begränsas till omkring 1,500 kronor.

Även för bestridande av resekostnads- och traktamentsersättningar finner rådet ett större belopp än det hittills inom förevarande anslagspost tillgängliga vara erforderligt. Härom anföres huvudsakligen följande.

Tjänsteresor, som borde företagas för utredning av förekommande ärenden m. m., hade hittills — utan tvivel till olägenhet för arbetet måst i högsta grad inskränkas, beroende väsentligen därpå att medel för ändamålet saknats. Det syntes som om härför borde beräknas ett belopp av omkring 1,000 kronor. Måhända vore lämpligt, att kostnaderna för tjänsteresor, som rådet funne erforderliga med hänsyn till rådets verksamhet, finge utgå från det under femte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till resekostnads- och traktamentsersättningar.

Under hänvisning till det anförda samt med beräkning av en marginal av förslagsvis 200 kronor för övriga med posten avsedda utgifter anhåller försäkringsrådet, att posten i sin helhet för nästa budgetår beräknas till 12,200 kronor.

Till *kostnad för uppvärmning, belysning och städning, tryckningskostnader samt kostnader för prenumeration å tidskrifter, för inköp av böcker, för anskaffning och underhåll av inventarier m. m.* är i den extra staten för budgetåret 1925—1926 upptagen en anslagspost å förslagsvis 7,700 kronor. Försäkringsrådet har ansett denna post kunna för nästa budgetår upptagas till oförändrat belopp.

Vid bifall till det av försäkringsrådet framställda förslaget skulle det extra förslagsanslaget till upprätthållande av försäkringsrådets verksamhet för budgetåret 1926—1927 beräknas till 32,200 kronor, fördelat på följande poster:

avlöningar och vikariatsersättningar åt icke-ordinarie befattningshavare, förslagsvis	kronor 12,300: —
ersättning åt sakkunniga, arvode åt suppleant för ledamot i försäkringsrådet, vilken representerar arbetsgivarna eller arbetarna, samt resekostnads- och traktamentsersättningar m. m., förslagsvis	» 12,200: —
kostnad för uppvärmning, belysning och städning, tryckningskostnader samt kostnader för prenumeration å tidskrifter, för inköp av böcker, för anskaffning och underhåll av inventarier m. m. förslagsvis	» 7,700: —
<hr/>	
Summa	kronor 32,200: —

De i den nuvarande extra staten upptagna anslagsposterna till avlöningar m. m. samt till ersättning åt sakkunniga m. m. skulle sålunda för nästkommande budgetår höjas från nuvarande belopp 8,800 kronor och 9,500 kronor till respektive 12,300 kronor och 12,200 kronor. Departementschefen anför att de sålunda föreslagna höjningarna under förutsättning av oförändrad organisation av olycksfallsförsäkringen syntes tillfyllest motiverade.

Utskottet.

Utskottet har vid sin granskning av nu föreliggande anslagsfrågor icke funnit skäl till anmärkning mot de av riksförsäkringsanstalten och försäkringsrådet utförda beräkningarna av de olika anslagens belopp, vilka beräkningar även godtagits av departementschefen. Avvikelserna mellan de båda ämbetsverkens beräkningar å ena sidan och Kungl. Maj:ts äskanden å den andra hava, såsom ovan framhållits, betingats av det framlagda förslaget till ändrad organisation av den sociala olycksfallsförsäkringen. Då nämnda organisationsförslag icke biträtts av riksdagen böra sålunda enligt utskottets mening de förevarande anslagen fastställas i överensstämmelse med ämbetsverkens beräkningar, vilket även torde motsvara den i motionerna I: 297 och II: 425 gjorda hemställan.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa

A) att riksdagen må under femte huvudtiteln, avdelningen sociala verk och inrättningar

1) i riksstaten uppföra det ordinarie förslagsanslaget till riksförsäkringsanstalten med 243,200 kronor;

2) för upprätthållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet, utöver det ordinarie anslaget, för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra förslagsanslag av 1,346,000 kronor;

3) i riksstaten uppföra det ordinarie förslagsanslaget till kostnader enligt 19 och 37 §§ i lagen om försäkring för olycksfall i arbete med 100,000 kronor;

4) till riksförsäkringsanstaltens dödsfallsersättningar i anledning av livförsäkring i samband med lån ur statens egnahems-lånefond för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra förslagsanslag av 5,000 kronor;

5) höja det ordinarie förslagsanslaget till statens bidrag till fiskares försäkring, nu 35,000 kronor, med 5,000 kronor till 40,000 kronor;

6) i riksstaten uppföra det ordinarie förslagsanslaget till försäkringsrådet med 83,600 kronor;

7) till upprätthållande av försäkringsrådets verksamhet, utöver det ordinarie anslaget, för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra förslagsanslag av 32,200 kronor; samt

B) att motionerna I: 297 och II: 425 må anses besvarade genom vad utskottet under A) 1) och 2) hemställt.

Stockholm den 25 maj 1926.

På andra särskilda utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 6.

Stockholm 1926. **Kungl. Boktryckeriet**, P. A. Norstedt & Söner.

261736